

‘We moeten de nood achter abortus leren zien’

Katholiek Nieuwsblad, 4 november 2016

door Jan Peeters

[KatholiekNieuwsblad](#)

Eén op de zeven zwangerschappen eindigt in abortus. Tijdens de Week voor het Leven wil het Platform Zorg voor het Leven aandacht vragen voor de noodsituaties die vrouwen tot abortus brengen. En of abortus wel een oplossing is.

“Ik kom zo, nog even iets op Facebook zetten”, zegt Kees van Helden. Hij is behoorlijk verbaasd over het onderzoek dat minister Schippers onlangs heeft laten doen naar de psychische gevolgen van abortus. Volgens dat onderzoek zouden psychische gevolgen van abortus eerder te maken hebben met problemen waar betrokken vrouwen voor hun zwangerschap al mee te maken hadden. Het aantal deelnemende vrouwen bedroeg bij de start ruim driehonderd, maar gaandeweg haakte eenderde af. “Ik zou wel eens willen weten waarom”, aldus Van Helden.

‘Het onrecht’

Hij en zijn vrouw Anne-Mieke namen ruim twee jaar geleden het roer van Schreeuw om leven over van Bert en Willy Dorenbos. Anne-Mieke zat in de ouderenzorg, Kees was sinds 2001 commercieel accountmanager bij een drukkerij. Daar leerde hij Bert Dorenbos kennen die er zijn drukwerk liet verzorgen. “Wat ik daarin las, raakte mij diep. Allereerst de cijfers, dertigduizend per jaar. ‘Dat is al jaren stabiel’, wordt er gezegd. Dat is leuk gezegd, maar als het aantal geboortes daalt betekent dat dat het aantal abortussen stijgt. Het is maar hoe je het brengt.” Maar niet alleen de cijfers raakten hem. “Ik las over wat abortus met je doet. Welke nood erachter zit. Het trof mij hoeveel vrouwen door hun partner of naaste omgeving gedwongen worden abortus te doen omdat er geen plek is voor het kind. Het onrecht tegenover het kind eigenlijk. Dat hield mij steeds meer bezig. Zo sterk dat Bert Dorenbos vroeg of ik niet bij hem wilde komen werken. Hij werd ook een dagje ouder.”

‘Matteüs 6’

“Ik had een goed betaalde baan op vijf minuten rijden van mijn huis, auto van de zaak. Dat geef je niet zomaar op. Een normaal mens kiest daar niet voor.” Dorenbos gaf niet op. Het duurde drie jaar voor de kogel door de kerk was. “We hadden het er ‘s avonds over gehad dat Bert opnieuw erg aandrong. We hebben het aan God voorgelegd. ‘Heere, wat wilt U van mij? En wilt U het alstublieft duidelijk zeggen, want ik wil graag uw wil doen.’ De volgende ochtend opende ik mijn e-mail, het dagelijks Woord en daar stond Matteüs 6 dat je je geen zorgen hoeft te maken omdat Hij zelfs zorgt voor de musjes in het veld. Ik heb Anne-Mieke gebeld en gezegd: hoe duidelijk moet de Heer het nog zeggen? Hij zal voor ons zorgen. We zijn nu tweeënhalve jaar verder en ondanks dat we een heel salaris hebben ingeleverd zijn we nog geen cent tekort gekomen. Zo goed heeft de Heer ons geholpen. Als er wat nodig was, dan was het er.” Van Helden heeft wel gevraagd om het op zijn eigen manier te mogen invullen. “Ik moet wel mezelf kunnen zijn. Daarom hebben we gekozen voor een andere manier van communiceren, onder meer door het magazine Leef! “Onder andere hierdoor zien wij een stijging in het aantal mensen dat ons wil ontvangen, steunen en voor ons aan het werk willen stijgen. We hebben twee keer zoveel hulpvragen als voorheen. We hebben verschillende aanvragen per dag, het hele jaar door.”

‘Noodsituaties’

Van Helden vertelt dat sommige vrouwen per abuis een afspraak voor een abortus willen maken. “Daar gaan we ook mee in gesprek. Het is toch verschillende keren gebeurd dat zo’n vrouw toch gaat voor haar kindje. Dat is waar wij naar toe moeten. Wij moeten de nood zien achter de vraag naar abortus. Abortus mag in Nederland in noodsituaties. Wat zijn die noodsituaties? Ik kan mij niet voorstellen dat in al die dertigduizend noodsituaties abortus de enige oplossing is. Dat is de reden dat wij als Platform Zorg voor het Leven hebben besloten een

Week voor het Leven te organiseren en echt aandacht te vragen voor de nood achter de abortus. We moeten zicht hebben op die vrouw, zicht hebben op haar problemen en realistisch blijven. Is elke noodsituatie een noodsituatie? Wij staan jaarlijks op de huishoudbeurs met zes man en hebben de hele dag gesprekken. Een vrouw zei iets tegen mij dat mij niet meer loslaat: 'We halen tienduizenden vluchtelingen naar Nederland en geven ze onderdak, eten, drinken, kleding, zorg en een uitkering. En tegen onze eigen vrouwen die om financiële redenen een abortus zouden doen zeggen we: dat is voor jou de beste oplossing.

Voor die bewustwording is de Week voor het Leven bedoeld."

'Versterken en bemoedigen'

Het gaat om een nieuw initiatief van het Platform Zorg voor het Leven dat al langer bestaat en waarin onder meer zitting hebben de NPV, RMU, Prolifeverzekeringen, Siriz, VBOK, Helpende handen, SGP, ChristenUnie en Schreeuw om leven. "Wij komen enkele keren per jaar bij elkaar om ontwikkelingen te bespreken. Iedereen heeft zijn eigen werkgebied, achterban en methodes, door samen te werken en uit te wisselen kun je elkaar versterken en bemoedigen." Met de Week voor het Leven werken ze niet alleen achter de schermen samen, "maar treden we voor het eerst ook samen naar buiten. Dat is sterk. Het kan niet meer bestempeld worden als 'die groep uit Amersfoort' of 'uit Hilversum'. Dat is de kracht".

'Zo verbaasd'

Eerder dit jaar besloten de leden van het platform een reclamespotje voor de seculiere radio te laten maken. Uit alle voorstellen werden er negen door een reclamebureau uitgewerkt, waarvan er drie zijn geselecteerd. "Die hebben we op de website gezet zodat mensen konden kiezen. Daar is massaal op gereageerd. Daar kwam één thema duidelijk naar voren: één op zeven zwangerschappen eindigt in abortus. De vrouw die dat bij het reclamebureau had uitgewerkt, zelf geen christen, was ermee naar haar baas gegaan met de vraag: 'klopt dit wel?' Ze waren zo verbaasd, zo verontwaardigd ook.

Je hebt in Nederland een groep pro-choice, voor abortus, en pro-life, tegen abortus. En die twee zijn met elkaar in gesprek. Maar het grootste gedeelte zit er tussenin en die bereik je niet. Daarom hebben we voor dat spotje op de seculiere radio gekozen. Dat wordt tijdens de Week voor het Leven van 7 tot 12 november gedurende de dag op verschillende zenders uitgezonden.

Elke organisatie heeft daarnaast een eigen inbreng. De VBOK heeft een preken schets ontwikkeld voor de zondag vooraf, de SGP zorgt dat op 8 november 's avonds voor het gebouw van de Tweede Kamer 30.000 waxinelichtjes worden ontstoken. Om te laten zien waar we het over hebben. Zoveel abortussen vinden er bij ons jaarlijks plaats. Er zijn debatavonden georganiseerd en speciaal voor jongeren is een wedstrijd uitgeschreven om in een videoclip van maximaal drie minuten de pro-life boodschap te vertellen. De winnaar mag op onze kosten in januari mee naar de March for Life in Washington. Het filmpje plaatsen wij op onze Facebookpagina waarmee we soms in enkele weken wel tweehonderdduizend mensen bereiken."

'Die vaders'

De videocompetitie vindt plaats op 11 november. "Die avond spreekt Brad Mattes, directeur van Life Issues uit Amerika. Hij begeleidt mannen die een abortus hebben meegemaakt. Want als je jaarlijks dertigduizend abortussen hebt spreek je niet alleen over 30.000 vrouwen, maar ook over evenveel vaders. Waar zijn die vaders? Wat is hun rol? Wat doet een abortus met hen? Op 14 november hebben we in Assen een speciale avond voor mannen. Die mannen kunnen nergens met hun verhaal terecht." Dat brengt hem terug bij het onderzoek van Schippers, dat toch wel een heel groot contrast vormt met tal van buitenlandse onderzoeken. "Dus al die vrouwen die bij ons, bij de VBOK of elders aankloppen voor hulp na een abortus zouden vooraf al psychische klachten hebben gehad? Ik kan het mij niet voorstellen. Er ligt een enorm taboe op. In de psychiatrie wordt nagenoeg nooit aan vrouwen gevraagd of ze ooit een abortus hebben gehad. Dat is toch raar? Het wordt

tijd dat we daar open over durven zijn.”

Overgenomen met toestemming van Katholiek Nieuwsblad.